

Ἡ ἡχὴ δὲν ὀμιλεῖ ποτὲ ἀφ' ἑαυτῆς...
οὔτε ὁ λαός.

Οὐ δεῖ πεποιθήσιν καὶ πίστιν ἔχειν
εἰς βασιλεῖς, εἰς γυναῖκας, εἰς ποτα-
μοὺς, εἰς ὀνυχοφόρα θηρία, εἰς κερατο-
φόρα ζῶα, καὶ εἰς ξιφηφόρους ἀνθρώ-
πους.

Δὲν πρέπει νὰ ἔχη τις φιλίαν πρὸς
ἐχθρὸν καὶ ἂν οὗτος σύντονον φιλίαν
δεικνύει· τὸ ὕδωρ καὶ θερμανθὲν, σβεν-
νύει τὸ θερμὸν πῦρ.

Ὁ μὲν ἐλέφας ἀναιρεῖ διὰ τῆς προς-
ψαύσεως, ὁ δὲ δράκων διὰ τῆς πνοῆς,
ὁ δὲ βασιλεὺς διὰ τοῦ μειδιάματος, ὁ δὲ
κακὸς διὰ τῆς τιμῆς.

Ἀραβικά.

Ἡ θρησκεία ἀναχαιτίζει τὸν ἄνθρω-
πον, ὡς ὁ χαλινὸς ἀναχαιτίζει τὸν ἵππον.

Μόνος ὁ ἡμίονος ἀρνεῖται τὴν κατα-
γωγὴν του. Ἐρωτηθεὶς ποτε, — Τίς
εἶναι ὁ πατήρ σου, ἡμίονε; ἀπεκρίνατο:
— Ὁ ἵππος εἶναι θεῖός μου.

Ὁ σωθεὶς διὰ τῶν ποδῶν του, ἐσώθη
ἐπίσης καλῶς, ὡς καὶ ὁ σωθεὶς διὰ τῶν
βραχιόνων του.

Προτιμώτερον νὰ κοιμηθῆς λυπημέ-
νος παρὰ μετανοημένος.

Ὅταν ὁ ὀμιλῶν εἶναι ἀνόητος, ὁ ἀ-
κούων πρέπει νὰ εἶναι φρόνιμος.

Ἀγόραζε πάντοτε ἵππον ταχύποδα.

ὅταν διώκης φθάνεις, ὅταν διώκησαι δὲν
φθάνεσαι.

Καὶ ὁ ἀετὸς αὐτὸς δὲν δύναται νὰ πε-
τάσῃ χωρὶς πτερὰ.

Ὅταν ὁ ποντικὸς βιάζεται, ἡ γάτα
χαίρεται.

Ὁ σοφὸς εἰς τὴν πατρίδα του εἶναι
ὡς ὁ χρυσὸς εἰς τὸ μεταλλεῖόν του.

ΜΥΡΙΑ ΟΞΑ

~ ~ ~

* * ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ. — Ἐτελεύτησεν ὁ διά-
σημος Ἀγγλος μυθιστοριογράφος Lyt-
ton Bulwer, οὗ τὰ μυθιστορήματα: Τε-
λευταῖαι ἡμέραι Πομπηίας καὶ Ῥιέν-
ζης, πρὸ πολλοῦ γνωρίζει τὸ ἐλληνι-
κὸν κοινὸν ἐκ τῶν γλαφυρῶν μεταφρά-
σεων τοῦ ἀοιδίου Ζαλοκώστα καὶ τοῦ
κ. Ν. Δραγούμη. Ἐτάφη δὲ τὴν 15]25
Ἰαν. ἐν Westminster, ἐν τῷ παρεκκλη-
σίῳ τοῦ Ἀγίου Ἐδμόνδου, παρὰ τὸν
τάφον ἑνὸς τῶν προγόνων του, τοῦ Hum-
phrey Bouchier, φονευθέντος κατὰ τὸ
1470 ἐν τῇ παρὰ Barnet μάχῃ, ἣν ὁ
Bulwer ἐν τῷ μυθιστορήματί του ὁ Τε-
λευταῖος τῶν Βαρῶνων περιέ-
γραψε.

* Ὁ Ἀγγλος ποιητὴς Longarth ἀ-
πέθανε κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις. Ὁ νε-
κρὸς αὐτοῦ μετεκομίσθη εἰς Ἀγγλίαν.

* Ἡ κυρία Gertrudis Comez de Avel-
lamda, ἡ Σάνδη τῆς Ἰσπανίας, ἐτελεύ-
τησε κατ' αὐτὰς ἐν Μαδρίτη. Ἦν δ'
αὕτη διάσημος ποιήτρια, καὶ ἀξιόλογα
δραματικὰ ἔγραψεν ἔργα, μεταξὺ τῶν
ὁποίων κατ' ἐξοχὴν διακρίνονται ὁ Saül
καὶ ὁ Munio Alfonso.

* Ἐτελεύτησε κατ' αὐτὰς ἐν Παρι-
σίοις εἰς ἡλικίαν 74 ἐτῶν ὁ Stanislas

Julien, μέλος τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ πολλῶν ἄλλων ἀκαδημιῶν. Ὁ Stanislas Julien εἶχεν ἐγκύψει ἰδιαζόντως περὶ τὴν μελέτην τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Ἐγνώριζε κατὰ βάθος τὴν κινεζικὴν, ἐξ ἧς πολλὰ συγγράμματα μετέφρασε, τὴν σανσκριτικὴν, τὰς ταρτारικὰς διαλέκτους καὶ ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

* Ἐτελεύτησε προσέτι ὁ διακεκριμένος Πολωνὸς συγγραφεὺς Ἰωσήφ La Kaszewicz ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ τοῦ Targoszice, ἐν ἡλικίᾳ, 71 ἐτῶν.

* Ἀναγγέλλεται ἡ δημοσίευσις ἀνεκδότων ἔργων τοῦ Δαμαρτίνου, μετὰ σημειώσεων τοῦ Laprade. Μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων συγκαταριθμοῦνται ἀνέκδοτοι στροφᾶι τῆς Δίμνης, τῶν Ποιητικῶν ἁρμονιῶν νέα ποιήματα καὶ τισ τραγωδία Μήδεια.

* Ἐτελεύτησεν ὁ κόμης Ségur, μέλος τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ὑπερενενηκοντούτης. Κυριώτερα συγγράμματα αὐτοῦ εἰσὶν ἡ Ἱστορία τοῦ Ναπολέοντος καὶ τῆς μεγάλης στρατιᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1812, ἡ Ἱστορία τῆς Ῥωσσίας, καὶ Ἱστορία τῆς Καρόλου τοῦ Η΄ βασιλέως τῆς Γαλλίας.

* Κατὰ τινα ἐφημερίδα τὸ μόνον ἰδιόχειρον χειρόγραφον τοῦ Σαίξπηρ, κατεστράφη ἐν τινι πυρκαϊᾷ ἐν Φιλαδελφείᾳ, κατὰ τὴν 15]25 Ἰανουαρίου· τὸ χειρόγραφον δὲ τούτο ἐξετιμᾶτο ἀντὶ 80,000 φράγκων.—Ἐν τούτοις ἔχει ἀποδειχθῆ ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων καὶ τῶν φίλων τῶν αὐτογράφων ὅτι οὐδὲν ἕτερον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Σαίξπηρ σώζεται, ἐκτὸς τεσσάρων μόνον αὐτογράφων ὑπογραφῶν. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ ἐν Ἀμερικῇ καταστραφέν χειρόγραφον ἦν ἀντίγραφον γεγραμμένον ὑπὸ τινος ἠθοποιοῦ τοῦ δραματικοῦ θιάσου τοῦ περικλεοῦς Ἀγγλου ποιητοῦ.

* Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν La Verité sur le masque de fer ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις, ὑπὸ τοῦ κ. Th. Jung, ἀξιωματικοῦ τοῦ

ἐπιτελείου, βιβλίον ἐν ᾧ λύεται ἐπὶ τέλους τὸ περὶ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον ἄλυτον μέχρι τοῦδε ἱστορικὸν ζήτημα. Γνωστὸν ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείας Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ΄ καθεῖρχθη ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Βαστίλλης καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ταῖς τοῦ Πινιερὸλ καὶ τῶν Ἐξοριῶν (Exiles) ἀγνωστός τις σιδηροῦν πάντοτε φέρων προσωπεῖον, καὶ μετὰ μεγίστης ἐπιτηρούμενος αὐστηρότητος. Τίς ἦτο ὁ μυστηριώδης ἐκεῖνος δεσμώτης καὶ τίνος ἕνεκεν ἡ φρικώδης αὕτη τῷ ἐπεβλήθη τιμωρία; οἱ ἱστορικοὶ τὸ ἠγνόουν καὶ παντοειδεῖς ἐξέφερον εἰκασίας· καὶ ὁ μὲν Βολταῖρος ὅστις πρῶτος ἐποιήσατο λόγον περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου τῆς ἱστορίας τοῦ ΙΔ΄ Λουδοβίκου, ὑποθέτει ὅτι ἦν υἱὸς νόθος Ἀννης τῆς Αὐστριακῆς· ὁ δὲ διάσημος μυθιστοριογράφος Al Dumas ἐν τῷ ὑπακόμῃτι τῆς Βραζελόννης, διατείνεται ἐπόμενος τῇ γνώμῃ τοῦ Sismondi καὶ πολλῶν ἄλλων, ὅτι ὁ ἀγνωστος οὗτος ἦν ἀδελφὸς δίδυμος Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ΄. ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἦτο ὁ δούξ τοῦ Βωφόρ ἢ ὁ δούξ τοῦ Μομμουθ, ἄλλοι ὅτι ἦτο ὁ ὑπουργὸς Φουκὲ, ἄλλοι τὸν θέλουσιν Ἀρμένιον πατριάρχην καὶ ἄλλοι ἄνθρωπον τοῦ δουκὸς τῆς Μαντούης.

Ἄλλ' ὁ κ. Jung, ἀναδιφῶν ἐν τοῖς Ἀρχείοις τοῦ Πολέμου διάφορα ἔγγραφα, εὔρε τυχαίως πολυπληθῆ ἔγγραφα ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ἐκ τῶν ἐγγράφων δὲ τούτων ἐξάγεται ὅτι τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον ἐκρυπτεν εὐπατρίδην τινὰ τῆς Δορραίνης, συνταγματάρχην τοῦ ἵππικοῦ, ἀνδρείον δὲ καὶ τολμητῆαν, ὅστις ὡς ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψεν ἦν μέλος συνομοσίας, εὐρυτάτας ἐχούσης διαστάσεις, σκοπούσης δὲ νὰ δηλητηριάσῃ τὸν βασιλέα. Φαίνεται δὲ ὅτι αἱ διάφοροι καὶ τοσοῦτον ἀντιφατικαὶ πρὸς ἀλλήλας εἰκασίαι περὶ τοῦ σιδηροῦ προσωπεῖου, προήλθον ἐκ τῶν κιτρίνων μύθων (contes jaunes), παικίλων ψευδῶν ἱστοριῶν, ἃς ὁ δεσμοφύλαξ αὐτοῦ de Saint-Mars διηγείτο εἰς τοὺς περιέργους, πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ἀληθείας.

* Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴ προεκήρυξεν ὡς θέμα διαγωνίσματος διὰ τὴν προσεχῆ τρίτην Ὀλυμπιάδα τοῦ ἔτους 1874 τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ποιήσεως ἐξ ἀρχῆς, ἤτοι ἐκ τῆς πρώτης χρήσεως τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης μέχρι τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ βασιλέως Ὀθωνος τοῦ Α'. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ θέλουσιν ἐξετάζεσθαι, κατὰ τὴν προκήρυξιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ γλωσσικὴν τεχνικὴν καὶ μετρικὴν ἔποψιν πάντα τὰ ποιήματα τὰ ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ γλώσσῃ κατὰ τὸ εἰρημένον χρονικὸν διάστημα πεποιημένα· προσέτι δὲ θέλουσι παρεμβάλλεσθαι ἐκάστοτε καὶ αἱ ἀναγκαῖαι βιογραφικαὶ καὶ βιβλιογραφικαὶ εἰδήσεις. Τῷ ἀριστεύσαντι ἀπονεμηθήσεται βραβεῖον ἐκ δραχμῶν χιλίων. Τὰ δὲ ποιήματα θέλουσιν εἰσθε δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων μέχρι τῆς 20 μαΐου τοῦ 1874, ὅτε θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὴν κρίσιν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἣτις καὶ θέλει ἀπονείμει τὸ βραβεῖον κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Ὀλυμπιακῆς τελετῆς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου.

* Οἱ Ἀγγλοὶ προτίθενται νὰ μετακομίσωσι τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὀβελίσκον, γνωστὸν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Βελόνη τῆς Κλεοπάτρας, καὶ νὰ ιδρύσωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς νέας προκυμαίας τοῦ Ταμέσιως. Ἡ δαπάνη τῆς μετακομίσεως ὑπελογίσθη εἰς 15,000 λίρας στερλίνας.

* Αἱ κατὰ τὴν θέσιν τοῦ Διπύλου ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας γινόμεναι ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ὡς σημειοῖ ὁ κ. Στ. Κουμανούδης ἐν τῷ Ἀθηναίῳ, «ἐξακολουθούτων τῶν ἔργων σχεδὸν ἄνευ διακοπῆς, ἀπεκομίσθησαν πολλὰ χώματα ἔσωθεν τε καὶ ἔξωθεν τῆς γραμμῆς τοῦ ἀρχαίου τῆς πόλεως περιβόλου καὶ ἀνεδείχθη οὗτος κάλλιον, ἀφοῦ μάλιστα κατεδαφίσθησαν ἄσημά τινα καὶ μεταγενέστερα προσκτίσματα συνεχόμενα αὐτῷ, ἐξ ὧν ἐξήχθησαν καὶ τινα γλυπτὰ τεμάχια

καὶ κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι. Ἀλλὰ ὁ κύριος σκοπὸς τῶν ἀνασκαφῶν τούτων, ἡ ἀνάδειξις τοῦ Διπύλου ἢ ἀναμφισβήτητος, εἰσέτι καθ' ὀλοκληρίαν δὲν ἐπετεύχθη, ἅτε ἐπιπροσθούτων κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν θέσιν ἐνὸς παλαιοῦ ὑδραγωγείου ὄχι σπουδαίου καὶ τῶν νέων σωλήνων τοῦ ἀεριοφωτοῦ τῆς πόλεως. Δι' ὃ καὶ μέχρις οὗ τὰ κωλύματα ταῦτα ἀρθῶσι, ἡ Ἐταιρία μετήγαγε τοὺς σκαφεῖς εἰς τὴν πλησίον ἀρχαίαν νεκρόπολιν καὶ δὴ εἰς τὸν νοτίως τῆς ἀγ. Τριάδος ἡρέμα ὑψούμενον χώρον, ὀλίγον παρέκει τοῦ γνωστοῦ μεγάλου μνήματος τῆς Δημητρίας καὶ τῆς Παμφίλης, καὶ ἐκεῖ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ὑπεκαλύφθησαν πολλοὶ τάφοι καὶ τινα μνήματα, ὀλίγα μὲν κατὰ χώραν ἰδρυμένα, τὰ δὲ πλείονα καταπεπτωκότα καὶ ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν κοινοτέρων, πλὴν ὅτι ἐν τούτων, μένον κατὰ χώραν, ἔχει τινὰ μακρόθεν βλεπόμενον ἐπιφάνειαν, διότι παριστᾷ γυναῖκα ἀνάγλυπτον φυσικοῦ μεγέθους, ἀκέφαλον νῦν, καθημένην δὲ πλαγίως ἐπὶ θώκου, τοῦ ὁποίου τὸ ἐπικάλυμμα σώζει λείψανα ἐρυθρᾶς βαφῆς.

» Ἀφοῦ ἱκανὸν χρόνον ἐξηκολούθησαν αἱ σκαφαὶ περὶ τοὺς τόπους τούτους καὶ ἠνοίχθησαν καὶ τινες τάφοι, ἄλλοι μὲν κοινοῖς λίθοι κτισταὶ, ἄλλοι δὲ κεράμειοι, περιέχοντες πλὴν τῶν ὀστέων ἢ τῆς τέφρας πράγματα μετρίως λόγου ἄξια, μετήχθησαν πάλιν οἱ σκαφεῖς πρὸς τὸ μέρος τοῦ Διπύλου, καὶ ἐκεῖ πρὸς νότου μὲν τῶν δύο οἶον πύργων βάσεων, τῶν πρότερον ἀποκαλυφθεισῶν, ἐνδοτέρω δὲ τῆς τοῦ περιβόλου γραμμῆς, ἐφάνησαν τοῖχοί τινες κοινοὶ ὡς διαχωρίσματα οἰκῆσεων, ἐπὶ ἐνὸς δὲ τοίχου μεγαλολίθου καὶ παχέος, χωροῦντος ἀπὸ τοῦ νοτιωτέρου πύργου πρὸς τὰ ἔσω τῆς πόλεως, ἄδηλον πόσον, ἐφάνη εἰς ἱκανὸν βάθος θυρὶς μὲ σιδηρᾶς παχείας κιγκλίδας, ἣν τινες ἐθεώρησαν ὡς εἰρκτῆς τινος παρὰ τὸ Δίπυλον θυρίδα, ὄχι ἴσως ἀτόπως· νοτιώτερον δὲ, ἐντὸς ἄλλου περιτοιχίστου ἀμελέστερον χώρου, ἔχοντος δὲ καὶ ἀτέχνους δύο κλίμακας, ἀπεκα-

λύφθη εἰς βάθος δύο περίπου μέτρων κάμιнос κεραμέως κτιστή, τετράγωνος ἔξωθεν, τὸν δὲ ἔσω θόλον ἔχουσα ἐστηριγμένον καταμεσῆς ἐπὶ στύλου πεποιημένου ἐξ ἐπαλλήλων τροχοειδῶν κεράμων καὶ ἐπιχρίστου. Ἡ ἄνω στέγασις εἶναι ἐπίπεδος καὶ ἔχει περὶ τὰς 70 τρύπας διεσπαρμένας συμμέτρως καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειάν της, ἵνα δι' αὐτῶν ἐξέρχεται ὁ καπνός. Εὐρέθη δὲ ὁ πλησίον χώρος ἀνάπλεως κοκκινοχώματος, καὶ λύχνοι ἐξ αὐτοῦ ἐξήχθησαν πῆλινοι ὄχι ὀλίγοι, κοινοῦ σχήματος, μὲ κοσμήματα μόνον, ὄχι δὲ παραστάσεις· τὸ δὲ κυριώτερον καὶ ἐκφραστικώτερον, μῆτραι λύχνων γύψιναι περὶ τὰς εἴκοσι, καλῶς διατηρούμεναι.»

* * ΘΕΑΤΡΟΝ—ΜΟΥΣΙΚΗ.—Ἐν τῷ Γαλλικῷ θεάτρῳ (Théâtre Français) τῶν Παρισίων, παρίσταται ἤδη ἡ Marion de Logme, δράμα τοῦ Οὐγκώ, οὗ ἡ πρώτη παράστασις ἐγένετο τῷ 1851 ἢ δὲ τελευταία τῷ 1852. Ἡ συρροή τοῦ πλήθους εἶναι μεγίστη, πᾶσαι δὲ τοῦ θεάτρου αἱ θέσεις εἰσὶν ἐκ τῶν προτέρων ἐνοικιασμένα διὰ τεσσαράκοντα παραστάσεις. Ὡς τεκμήριον τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ὑπερ κινεῖ ἡ παράστασις τοῦ δράματος τούτου ἀναφέρομεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς Daily Telegraph (Ἡμερήσιος Τηλέγραφος) τὴν πρωίαν τῆς ἐπαύριον τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐδόθη ἡ πρώτη παράστασις ἐδημοσίευσεν ἔκθεσιν καὶ περιγραφὴν τῆς παραστάσεως ἐκ 400 στίχων διὰ λεπτοτάτων ἐκτυπωμένων χαρακτήρων, ἃς τηλεγραφικῶς εἶχε λάβει.—Ἀξίον σημειώσεως εἶναι ὅτι ὁ κώδων ὅστις ἐν τῷ θεάτρῳ σημαίνει τὴν ὥραν τῆς θανατικῆς ἐκτέλεσεως τοῦ Διδιέρου καὶ τοῦ Σαβερνῶ, εἶναι ὁ αὐτὸς κώδων ὅστις κατὰ τὴν 24 Αὐγούστου 1572 ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως τῶν σφαγῶν τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ὁ ποιητὴς μονάζων ἐν Guernesey, ἦν ἀπὼν κατὰ τὴν ἐπαναλήψιν ταύτην τῆς παραστάσεως τοῦ δράματος του. Ἀπολογούμενος δὲ διὰ τοῦτο γράφει τὰ ἐξῆς

ἐν τῷ προλόγῳ τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ δράματος τούτου:

«Ἡ ἐπὶ σκηνῆς τῆς Marion de Logme ἐμφάνισις χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1851. Τεσσαράκοντα δυο ἔτη χωρίζουσι τὴν πρώτην ταύτην παράστασιν ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἐπαναλήψεως. Ὁ συγγραφεὺς ἦτο νέος τότε, ἤδη εἶναι γέρον· τότε ἦτο παρὼν, ἤδη ἀπὼν· τότε εἶχε πρὸ αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα, ἤδη ἔχει ὀπισθεν τοῦ τὴν ζωῆν.

Ἡ ἀπουσία του κατὰ τὴν ἐπαναλήψιν ταύτην ἴσως φανῆ ἔκουσία, ἀλλὰ δὲν εἶναι τοιαύτη. Οἱ ἄνθρωποι οὗς προειδοποιούσιν αἱ λευκαὶ τρίχες, καὶ πρὸ τῶν ὑποίων ὁ χρόνος εἶναι βραχύς, ἔχουσιν ὅπως περαιώσωσιν ἔργα, εἶδος διαθήκης τοῦ πνεύματός των. Δὲν ἔχουσιν οὔτε μίαν ἡμέραν νὰ χάσωσιν, διότι δυνατὸν ἀποτόμως ἐπελθόν τὸ τέλος νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν των· ἐκ τούτου αὐστηρὰ ἐπίσταται ἀνάγκη ἀπουσίας καὶ μονώσεως. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει καθήκοντα πρὸς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ. Ἄλλως δὲ πᾶσαι αἱ ἀναχωρήσεις ἀπαιτοῦσιν ἐτοιμασίας τινὰς, ἢ εἴσοδος εἰς τὸ ἄγνωστον προσμένει πάντας ἡμᾶς, ἢ δὲ μόνωσις καὶ ἡ ἀπουσία εἰσὶν εἶδος λυκαυγούς, παρασκευάζον τὴν ψυχὴν εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην σκοτίαν, καὶ εἰς τὸ μέγα ἐκεῖνο φῶς.

«Ὁ συγγραφεὺς αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ δώσῃ λόγον τῆς ἀπουσίας του εἰς τοὺς εὐαρεστουμένους νὰ τον ἐνθυμῶνται. Οὐδὲν ἤθελε τὸν πικρᾶνει πλείοτερον τοῦ νὰ φανῆ ἀχάριστος.»

* Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Παρισίοις θεάτρου de la Gaité ἀναλαμβάνει ὁ γνωστὸς μουσικοδιδάσκαλος Offenbach.

* * ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ.—Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ τοῦ διασήμου περιηγητοῦ Livingstone φθάνουσι μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου. Ὁ Livingstone ἔλαβε τὰ ὑπὸ τοῦ Stanley σταλέντα βοηθήματα, καὶ τῆς ὑγείας του βελτιωθείσης ἀρκούντως, ἤρξατο νὰ περιηγητῆ εἰς τὴν χώραν Οὐρορί.

* Πολὺς λόγος γίνεταί ἐν Εὐρώπῃ

περὶ νέας τινὸς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Bessemer, ἐξουδετερούσης τὸν σάλον τῶν πλοίων. Οὕτως οἱ ὑποφέροντες ἐκ ναυτίας δύνανται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ταξειδεύωσι λίαν ἀνέτως μὴ πάσχοντες τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ κατὰ τὰς τρικυμίας σάλου. Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ κ. Bessemer στηρίζεται ἐπὶ ἀρχῆς ἀπλουστάτης· ὁ μηχανισμὸς εἶναι ὁμοιος τῷ νῦν ἐν χρήτει διὰ τοὺς κρεμαστοὺς τῶν ἀτμοπλοίων λαμπτήρας, ἐν μείζοσιν ὁμως ἀσυγκρίτῳ λόγῳ διαστάσεσι· συνίσταται δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν ὀλοκλήρου κρεμαστῆς αἰθούσης, ἣτις ἐξαρτωμένη ἐξ ἑνὸς ἄξωνος διατηρεῖ πάντοτε, ἕνεκα τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος, κάθετον θέσιν, ἐν ᾧ τοῦ πλοίου τὸ κέλυφος κινεῖται. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν μετάβασις τῶν ἐπιβατῶν ἠδύνατο νὰ ταρασσῆται τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος, ὁ κ. Bessemer κατεσκεύασεν ὑδραυλικὴν μηχανὴν, δι' ἧς εἰς μόνος ἄνθρωπος κατορθοῖ νὰ ρυθμίξῃ τὰς κινήσεις ὀλοκλήρου τοῦ μηχανήματος. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη τοῦ κ. Bessemer ἐξουδετεροῖ μόνον τὸν πρὸς τὰς πλευρὰς κατὰ πλάτος σάλου τῶν πλοίων· ὁ ἐφευρέτης ὁμως νομίζει ὅτι ὁ κατὰ μῆκος σάλος, ἢ ἡ ὑψωσις καὶ κατάδυσις τοῦ πλοίου, δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἂν τὸ πλοῖον κατασκευασθῇ πολὺ μακρόν. Ἦδη κατεσκευάσθη ἀτμόπλοιον κατὰ τὸν μηχανισμόν τούτον, προωρισμένον νὰ διαπλέῃ τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης.

* Κατεσκευάσθη ἐν Λονδίῳ διὰ τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Greenwich τηλεσκόπιον, δι' οὗ ἡ ἀπὸ τῆς γῆς ἀπόστασις τῆς σελήνης ἐλαττοῦται κατὰ 382,000 χιλιομέτρα, ὥστε διὰ τοῦ τεραστίου τούτου ἐργαλείου δύναται τις νὰ βλέπῃ τὴν σελήνην εἰς ἀπόστασιν 128 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ του. Ἐλπίζουσι δὲ ὅτι ἐντὸς μικροῦ θέλουσι κατασκευάσῃ καὶ τελειότερον τηλεσκόπιον δι' οὗ ἡ σελήνη θὰ φαίνεται εἰς ἀπόστασιν πέντε μόνον λευγῶν.

* Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἄρχεται καταγιγνώμενος περὶ τὴν προσεχῆ διάβα-

σιν τοῦ πλανήτου Ἀφροδίτης διὰ τοῦ ἡλίου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι τοσούτω μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητον, καθ' ὅσον καὶ σπανιώτατα συμβαίνει. Διότι τὸ πρῶτον μὲν παρατηρήθη κατὰ τὸν μῆνα νοέμβριον τοῦ 1651, ἀκολουθῶν τὴν 5 Ἰουνίου 1764, καὶ τὴν 3 Ἰουνίου 1769. Ἡ προσεχῆς διάβασις θέλει γίνεαι κατὰ τὸ 1874, ἢ δὲ μετ' αὐτὴν κατὰ τὸ 1882.

* Ὁ Γερμανὸς Ἐδουάρδος Heis ἐδημοσίευσεν ἀστρονομικὸν ἄτλαντα (Atlas coelestis novus), προῖόν εἰκοσιεπταετοῦς ἐργασίας, οὗτινος καὶ αὐτὸς ὁ Οὐμβόλδος μετ' ἐπαίνων πολλῶν ἐν τῷ Kosmos ἐποίησατο μνείαν. Ἐν τῷ Ἀτλαντι τοῦ κ. Heis καταγράφονται μόνον οἱ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὄρατοι ἀστέρες· τὸ ἔργον ὁμως τοῦ Γερμανοῦ ἀστρονόμου ἔχει τοῦτο τὸ ἐξαιρετικὸν πλεονέκτημα, ὅτι ἀκριβέστατα ἐν αὐτῷ οἱ ἀστέρες καταγράφονται καὶ οὐχὶ ὡς φαίνονται τοῖς πολλοῖς, τοῦ συγγραφέως μεγίστην κεκτημένου καθαρότητα ὀράσεως. Οὕτως οἱ ἀστέρες, οὓς ἡμεῖς βλέπομεν μετ' ἀκτίνων, φαίνονται αὐτῷ ὡς φωτινὰ σημεῖα. Διὰ τοὺς κοινούς ὀφθαλμούς τὸ Ἄλφα τοῦ Αἰγόκερω, τὸ Ὠμέγα τοῦ Σκορπίου καὶ τὸ Ἐψιλὸν τῆς Λύρας εἰσὶν ἀστέρες ἀπλοῖ· ὁ κ. Heis ὁμως βλέπει αὐτοὺς διπλοῦς. Πάντες βλέπουσιν ἐξ ἄστρα ἐν τῇ Πλειάδι, ἐν ᾧ ἐν τῷ Ἀτλαντι καταγράφονται δώδεκα. Οἱ ἀστέρες οἱ παρατηρηθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Heis (ὧν τοὺς πολλοὺς μόνις ὀφθαλμὸς ὀξύτατος καὶ ἀρκούντως γεγυμνασμένος δύναται νὰ διακρίνῃ), ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 5,421· τούτων 3,968 παρατηροῦνται εἰς τὸ βόρειον ἡμισυ τῆς οὐρανοῦ σφαίρας, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ὁ ἀριθμὸς πάντων τῶν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὄρατῶν ἀστέρων ἐν ὀλοκλήρῳ τῇ οὐρανίῳ σφαίρᾳ ἀνέρχεται εἰς 8,000 περίπου.

* Κατὰ τὴν παρισινὴν ἐφημερίδα Rappet μέλλει νὰ συστηθῇ ἐν Παρισίοις ἑταιρία, ἐκ μαγειρῶν καὶ γαστριμάργων, σκοπὸν προτιθεμένη νὰ διαδόσῃ καὶ ἀποδείξῃ ἐξαιρετικὴν τὴν τροφήν ἐκ κρέατος ζώων, ἅτινα ἀηδίαν μέχρι τοῦδε

τοῖς πᾶσιν ἐνέπνεον, οἷα αἱ κίσσαι, οἱ κόρακες, αἱ κορώναι, οἱ ἀσπάλακες, αἱ λκτίδες, οἱ ποντικοὶ κλπ. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ ἄλλα ζῶα ἄγνωστον ἂν ὁ σκοπὸς τῆς ἐταιρίας ταύτης ἐπιτευχθῆ. Ὡς πρὸς τὴν ποντικοφαγίαν ὁμῶς, δὲν πιστεύομεν ν' ἀπαντήσῃ πολλὰ κωλύματα, διότι τὰ ἐκ ποντικῶν ἐδέσματα εἰσὶν ἂν ὄχι συνήθη, γνωστότατα ὁμῶς. Ἐκτὸς τῆς ἐποχῆς τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων, ἡ ποντικοφαγία ὑφίσταται, ὡς ἐπιστέλλει ἰατρός τις εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, καὶ ἐν Βρυξέλλαις ἀπὸ τριῶν ἐτῶν. Ἐχει μάλιστα συστηθῆ καὶ ἐταιρία, ἣς τὰ μέλη ἅπαξ τοῦ ἔτους συναθροίζονται εἰς συμπόσιον, οὗ πάντα τὰ φαγητὰ συνίστανται ἐκ κρέατος ποντικοῦ «τοῦ θρεπτικοῦ τούτου καὶ τρυφερωτάτου κρέατος, τοῦ καθηδύνοντος τὸν οὐρανίσκον καὶ τῶν δυσκολωτέρων γαστριμάργων.» (Εἶναι ταῦτα λόγοι τῶν μελῶν.)

Ἡ χρῆσις τοῦ κρέατος τῶν ποντικῶν ὡς τροφῆς ἀνέρχεται εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἔτρωγον φαιοὺς ποντικούς, μαγειρευομένους μετὰ βαλάνων καὶ καστάνων. Οἱ κάτοικοι τῆς Μαρτινίκης τρώγουσι, κατὰ τὸν Βυφφῶνα ἄνευ ἀηδίας μικροὺς ποντικούς, ἐπιζητοῦσι δὲ πρὸ πάντων τοὺς μοσχοποντικούς, οἵτινες εἰσὶν ἐξαίρετοι μαγειρευόμενοι φρικασσέ. Ἐν Κούβα καὶ Ἰαμαϊκῇ οἱ ἀναρρίχηται μὺς εἶναι ἐν τῶν κυριωτέρων φαγητῶν, ὡς καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ οἱ βρασιλιανοὶ μὺς. Οἱ δὲ Κινέζοι περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὸν ζωμὸν ποντικῶν, εἰς ὃν προσθέτουσι νυκτερίδας, παλαιοὺς ἐξηραμένους ἰχθύς, κοχλίας καὶ ἔωλα ὡά. Ἐχουσι δὲ καὶ εἶδος ἐθνικοῦ φαγητοῦ, ἀποτελουμένου κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἐγκεφάλων ποντικῶν. Τρώγουσι δὲ καὶ μὺς τεταριχευμένους. Ἡ μέθοδος δὲ δι' ἣς συλλαμβάνουσι τοὺς ποντικούς οἱ Κινέζοι εἶναι ἀρκούντως περίεργος. Εἰς τὰς ὀπὰς τῶν τοίχων θέτουσι φιάλας μὲ πλατὺν λαίμον· οἱ μὺς κάμνουσι τότε ἐκεῖ τὴν φωλεάν των, αὐξάνονται καὶ πληθύνονται, καὶ συλλαμβάνονται οὕτως εὐκολώτατα.

* Τὴν 16 μαρτίου ἐν τοῖς Ἡλυσίοις πεδίοις τῶν Παρισίων γενήσεται ἐκθεσις γαστρονομικῶν προϊόντων. Ἀντικείμενα δὲ τῆς ἐκθέσεως εἰσὶ κατὰ πρῶτον μὲν λόγον πᾶν ὅ,τι τρώγεται καὶ πίνεται, ἀκολουθῶς δὲ πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει εἰς τὸ τρώγειν καὶ πίνειν, ὡς μαγειρικὰ σκεύη, μαχαίρια, περόναι, ποτήρια, παροψίδες κλπ. θέλει δὲ γίνεαι καὶ μαγειρικὸς διαγωνισμὸς, ἐν ᾧ διαγωνισθήσονται οἱ βουλόμενοι καὶ αἱ βουλόμεναι τῶν μαγείρων καὶ μαγειρισσῶν. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου. Ὁκτῶ δ' ἡμέρας μετέπειτα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ γενήσεται ἑτέρα ἐκθεσις κυνῶν καὶ γαλῶν.

* Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις ἐπέτρεψεν εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐταιρίαν τῆς Πετροπόλεως νὰ δεχθῆ τὴν ἐκ 200,000 φρ. δωρεὰν τῆς κυρίας Διδίας Ῥοδστβέννα, πρὸς ἰδρυσιν ἰατρικῆς σχολῆς διὰ τὰς γυναῖκας. Ἡ γενναία αὕτη προσφορὰ τῆς φιλομούσου Ῥωσίδος ἐχειροκροτήθη παρὰ παντὸς φιλελευθέρου καὶ φιλοπροόδου ἀνδρὸς, διότι εἶναι τὸ πρῶτον παράδειγμα γυναικὸς κληροδοτοῦσης τὴν περιουσίαν της ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, καὶ οὐχὶ ὑπὲρ μοναστηρίων καὶ καλογῆρων.

* Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Οὐασιγκτωνίας ἀνεκαλύφθη ἐν Αὐστραλίᾳ νέον εἶδος ἄνθρακος, ὃν περ ὠνόμασαν λευκὸν ἄνθρακα. Ὁ ἄνθραξ οὗτος εἶναι ἀφθονώτατος, καίει δὲ εὐκόλως, καὶ δύναται νὰ πωλῆται εἰς εὐτελεστάτην τιμῆν.

* Ἐν Ἰαπωνίᾳ εἰσῆχθη τὸ εὐρωπαϊκὸν ἡμερολόγιον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἀρξαμένου ἔτους. Ὡστεοὶ Ἰάπωνες διαφέρουσιν ἤδη τῶν Εὐρωπαϊῶν μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς χρονολογίας, διότι ἀριθμοῦσι τὰ ἔτη των ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πρώτου Μικάδο (αὐτοκράτορος) καὶ ἡ 1η Ἰανουαρίου 1873 ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 2523 τοῦ ἰαπωνικοῦ ἡμερολογίου.

* * ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.—Ἀπὸ τοῦ 1859 μέχρι τοῦ 1869 συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, 855 ἑκατομμύρια, 996,946 ἑτα-

ξείδενσαν διὰ τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων. Ἐκ τούτων 65 ἐφονεύθησαν, 1825 δὲ ἐπληρώθησαν ἐν δυστυχήμασι συμβάσι εἰς διαφόρους γραμμάς. Ὡστε οὕτω παρουσιάζεται ἀναλογία ἐνὸς φονευθέντος ἐπὶ 15,525,014 ἐπιβατῶν, καὶ 4 πληρωθέντος ἐπὶ 675,927.

* Ἐν Παρισίοις τῷ 1869 ἔφαγον 2,622 ἵππους, 142 ὄνους καὶ 4 ἡμιό-

νους· τῷ 1872 ἵππους μὲν 5,054, ὄνους 675 καὶ 51 ἡμιόνους.

* Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς Γαλλίας τὰ καταστήματα, ἐν οἷς πωλοῦσι φαγητὰ ἢ ποτὰ, ἤτοι οἰνοπωλεία, καφενεῖα, ξενοδοχεῖα κλπ. ἀνέρχονται καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν εἰς 582,206.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ.

6

Ἕλλην ἔχων θυγατέρα,
Φρέζον, τέκνον, τίς ἐστί;

Δύσις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ λογοπαιγνίων.

4. Τί πράγμα θέτουσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης, κόπτουσι καὶ ὁμῶς δὲν τρώγουσι; — Τὰ χαρτῖα τοῦ παιγνιδίου.

5. Ποῦ εὕρισκεται ὁ βασιλεὺς ὅταν δύσῃ ὁ ἥλιος; — Εἰς τὴν σκιάν.

~~~~~

ΓΡΙΦΟΣ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ Θ'. ΦΥΛΛΑΔΙῳ ΓΡΙΦΟΥ.

Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα.

(6 ὄνοι.—χ ὡς τόν.—λέων.—τα.)